

Incipit lib. octavi. Hugonis de opibz trium dieru

Invisibilia dei à creatura mundi p ea q̄ facta sunt in
 intellecta conspiciuntur. Ha sunt invisibilia dei. Potē
 cia. sapientia. benignitas. Ab his tribus pcedunt omnia.
 In his tribus consistunt oia. Per hec tria regunt oia. Potē
 cia creat. sapientia gubernat. benignitas q̄servat. Que
 tamen tria sic in deo ineffabiliter unum sunt: ita i
 opatioē separari non possunt. Potencia pbenignitatem sapi
 entē ēat. sapientia p potēciam benigne gubernat. benign
 itas p sapientia potenter q̄servat. Potencia manifestat cre
 aturarum immensitas. sapientiam decor. benignitatē un
 litas. Invisitas creaturarum ostendit in multitudine et magnitudinē.
 Multitudo in similibz. in diuisis. īmixtis. Magnitudo ē ī mole
 et spatio. Molestia ē ī malitia ponde. Spacium ē ī lato. et longo.
 pfundo et alto. Decor creaturarū ē ī situ. et motu et sp̄e et qualitate.
 Situs ē ī cōpōsitiōe. et ordine. Ordo ē ī p̄prietate. et tēpore. et loco.
 Mor̄ est q̄dripitatus. local. nat̄al. animat rōnat. Local: an
 et rē. dēreusum. similitudis. sursum. et deorsum. et circum. Na
 t̄al est īncreuitio. et decrēuitio. At̄al ē ī sensibz. et p̄ceptibz. Ra
 tionat ē ī factis. et q̄ silis. Sp̄s ē forma visibilis. q̄ oculo discēnē.
 sic colat. et figure corporum. Qualitas ē p̄p̄ietas īntrior. que
 cētis sensibz p̄cipitur: it̄ melos ī sono auditu aurium: dulcor
 ī sapore gustu faucium. fraglancia ī odore olfactu narum
 lenitas ī corpore tactu manuum. Voluntas ēat̄arū q̄stat ī gratia
 et apto. et cōmodo. et necessario. Gratum est qd̄ placeat. aptū qd̄ conue
 nit. cōmodū qd̄ pdest. Necessariū sine q̄ qd̄ ē ē. n̄ ē. H̄c p̄p̄ietas parti
 ciones a p̄ncipio repetam. et ī uno q̄q̄ diuisiois qualit̄ ut ex īmensitate
 creatur. creatur manifestet potēcia. et ex decore sapientia ut ex lenitate
 benignitas p̄p̄iam. Et q̄a ī īnvisitas p̄ma fuit ī participatiōe. p̄ma ē
 debet ī p̄secutiōe. Diligent̄ ḡ audire et q̄sire qd̄ dictū suū.

qd p̄us habuit. alit̄ habere incipit q̄ p̄ h̄at. Om̄nise-
cundum tēp̄ ex duobz p̄cedentibz nascitur. quia nil temp̄ali-
mutari p̄. quod t̄ formaliter non mutet̄ t̄ localiter. Vnde eu-
denter colligitur. qd̄ immutabile om̄ino ē q̄d̄ neq; forma
neq; loco mutari potest. Si ḡ dīn ^{neq; forma} neq; loco mutari posse
constat immutabilem om̄ino ēē dubiū nō erit. Localem
autem mutationē facile ab eo remouem̄. si cum ubiq; ēē osten-
dim̄. Quod enī ubiq; est. moni loco est. Quod aut̄ moni ^{loco} de lo-
co ad locum transire n̄ potest. Deū aut̄ ubiq; ēē multa sunt indi-
cia. Prīmū ipsa anima n̄a quā r̄ano simplicem cōtinuam ēē
n̄ dubit̄. 7 sensus p̄ om̄e qd̄ iustificat corp̄ diffusam ēē p̄bat. Que-
cumq; enim animaq; corporis pars leditur: uir̄: ad quem sensus
om̄is doloris retorquetur quod om̄ino nō fieret. si unus 7 idemq;
diffusus nō esset. Si ḡ rational̄ sp̄s hominis cum sit simplex. p̄
om̄e qd̄ regit corp̄ diffundit̄ dignū nō est. ut ille creator spiritus
qui om̄ia regit 7 possidet uno aliquo in loco coartari t̄nd om̄ia
potius implere credat̄. Nam 7 ipsi termini motus. qui tam certo
tam rationabili moderamine ubiq; currunt unā uirtutis
mouentē ēē ostendunt. Hec tam̄ ullo m̄ credendū: quod sicut
sp̄s hominis cū corpore qd̄ sensificat p̄sonalit̄ coniungit̄ ita q̄q;
creator ille sp̄s cum corp̄e huius sensū il̄ mundi p̄sonaliter coniun-
gatur. quia aliter implegundū deus. 7 aliter anima corpus.
Anima implet corp̄ 7 continet̄. quia circū scripabit̄: deus im-
plet mundū. si mundo nō includit̄: quia itq; p̄sens. siquam
comphendi p̄. Præterea eius diuine uirtutis effectus ubiq; de ēē
enimur. cur eandem dei uirtutem om̄ibz m̄ ēē rebus dubitem̄?
Si aut̄ di uirtus ubiq;: cum alia non sit dei uirtus q̄s deus:
constat. quia nusquam deus de est. Hec̄ enim ut homo alie-
na ad opandum uirtute deus indiget. quia homo alieno se-
pe animinido p̄ficiat qd̄ facit p̄pa uirtutē nō ualeat. Vnde

ad medelam. Ipsum audire. Ipse conditor. Ipse ē et redēptor. Ipse dē
 mecum uos condidit: qui uobiscum homo solus ad uos uenit. Ipsum
 audire. Ipse: forma: ipse: medicina: ipse est exemplū: ipse est re-
 mediū. Ipsum audire. felix fuisse temp. tenuisse eius similitudinē:
 si iam nūm gloriofum nō erit ad eius redire imitationē. Ipsum audire.
 O hō. qd. causeris ignorantiam tuam. Ecce ipsa te ora natā arguit: ipsa
 conuincit. Hosti qual. sit. unde ueniat: quē factorem habeat: quo
 medicinae egeat: et ad huc impudenter te defendendo qra dīm elā-
 mas. Hosti quia malus es. et qā a bono oprifice mal. fact. nō es: et
 cessas et nō clamas ad deū qui te fecit: ut ueniat et reficiat qui creatū
 ut redimat. Noli dubitare de potēcia eius: unde opa illius quanta
 sint. Noli dubitare de beniuolēcia. unde opa eius quōtū ad utili-
 tatem et seruitiū. Monstrat qd. ē in suo opere: quantum possit in tua
 redēptione. Monstrat ut ē qd. formidandū expellere possis iudicem:
 si nolueris habere redēptionē. Nemo resistit ei potest: quia omīp-
 s: nemo satle eū potest: quia sapientissimū: nemo eum corrū-
 pe potest: quia optimū est: nemo eum declinare potest: quia ubiq.
 est: nemo eum tollere potest: q. cōl. est: nemo eū flectē potest: quia
 incommutabil. est. Sig. noluit talem sentire iudicē: ipsum qraui
 redemptorem.

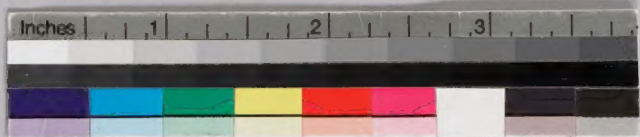
*Noli dubitare de
 sapientia. unde
 opa ei quam
 pulchra sunt;*

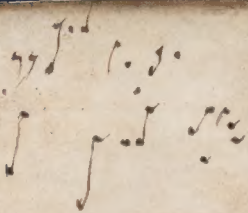
Quando p̄dem de insibilibus adinuen. itg. anda inuisibilia
 p̄gredi cepimus: p̄mo a corporea creatā ad incorpoream hoc est ra-
 tionalem creatā transiimus: ac de inde a rationali creatā usq. ad
 sapientiam di. puenim. Hunc ū redantes p̄mo a sapientia di. ad ra-
 tionalem creaturam: deinde a rationali creatura ad creaturam corpo-
 ream habita consideratione p̄cedimus. Ille ordo: cognitiōis: iste
 conditiōis: quia p̄mū corporea creatā q̄uisibil. in cognitiōe
 occurrit: deinde a corporea creatura ad incorpoream cognitiō
 transit. Postremo una inuestigatiōis apta: usq. ad conditiōē intusq.
 puenit. In conditiōe ū p̄mo gradu ad imaginē dei ratio

n̄ qđ ullaten^{us} credendū sit inuicē q̄ inseparabil^{iter} nātā ī opatiōe posse
separi. s; ut discreto psonarū indistinctiōe opū ualeat intelligi. Quando
ḡ omnipotentia dī cōsideratā ī admiratiōe cor n̄rū creatat: dicit parit^{ur}.
Quando ū sapientia dī inspecta agnitiōe ūtatur cor n̄rū illuminat:
dicit filii^{us}. Quando autem benignitas dī attenta ad amorem cor n̄rū
in flammāt: dicit sp̄s sc̄i^{us}. Potencia cret^{ur}: sapientia illuminat: benigni-
tas lētificat. Indie potencie: p̄mōre mouim^{ur}. Indie sapientie: p̄
cēplatiōe ūtatur a strepitu hui^{us} mundi sepehm^{us}. Indie benignitatis:
p̄mōre 7 desidiū cēnoy bonoy resurgim^{us}. Idco em̄ xp̄s sexto die mor-
tuis^{us}: septimo die in sepulchro iacuit: octauo die resurrex^{it}: ut simili
modo. p̄mū potencia in die suo p̄mōrem. nos ā carnalib^{us} desidiū font^{is}
occidat: deinde sapientia in die suo m̄e in abscondito. ḡreplacōis
sepeliat: postremo benignitas in die suo p̄desidiū diuini amoris
unificat^{ur} exurgē faciat: q̄ sext^{us} dies ad laborem: septim^{us} ad regē:
octauus p̄mū ad resurrectiōem 04 e 03.

Alien^{us} ū ē om̄e. q̄ qđ optando ^{fuere} mans^{us} qđ cupiat. sc̄it. qđ sapiat non uidet.
Ab alio expectet. alteri qđ fecerit. A mans^{us} qđ suspicatur uigilant^{er} somnat.
Animus uereri q̄ sc̄it. sc̄it tuta ingredi. A calamitatē aulibet rumor ualeat.
Auxilia humilia. firma ḡsens facit. A mor^{is} extorqueri n̄ pot^{est}. s; elabi potest.
A mor^{is} diuini arbitrio sumit^{ur}. n̄ ponitur. A bānante lacrimis redimat^{ur} iracundiā.
A ut amat. aut odit mulier nichil ē. cēu. A p̄re mala cū ē. mulier. cū demū ē. bona.
A dēstē parcem. strenua suspicio. A uarū facile capiat. ubi n̄ sit idem.
A mel^{is} parentem. sequit^{ur}. ē. hialit^{er}. feral^{is}. A mare. 4. sape. uix adeo conceditur.
A mici uicia. nisi feral^{is}. facit tua. A uarus n̄ cū morit^{ur}. nichil recte facit
A spicere oportet. qđ possit perdere. A uar^{us} dāpno pot^{est}. quā sapiens dolet.
A lienū ē. hōi ūgu. acerba seruitut^{is}. A uaro qđ mali optet. n̄ uiuat diu.
A blentem ledit. cū ebrio qui litigat. A nune dolenti nichil oportet credere.
A mans^{us} inuitus. multa mentit^{ur} sibi. A lienū nobis. n̄rū p̄l aliis placet.
A uarus. ipse misere causā ē. sue. A mare iuueni fruct^{us}. ē. crimen sem.

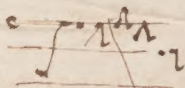
hissipiti ferri ora hoc pictura doletur pbatu

c

audire pte

Handwritten musical notation on a single staff, featuring a treble clef and several notes with stems and flags.

Regandi causa

R Repenti no

21

Repentino sonat Repentino

Amicus Amicus

nulla

GENERAL SEMINARY
LIBRARY
NEW YORK

